

IN DE DIEPVRIES EN WAT NU ?

Moeten we nu in zak en as blijven zitten en onze wonden likken? Neen ! Misschien is er een veldslag verloren, maar geen oorlog. De plaatselijke mandatarissen in Halle -Vilvoorde dienen het vuur brandend te houden door de "grote (?) Vlaamse politici" geregeld tegen de schenen te stampen. Een les hebben we geleerd uit het verleden. Wallonië is een chronische zieke, waar men alleen geneesmiddelen aan geeft maar nooit toe komt om aan de revalidatie te beginnen. Vroeg of laat staan ze weer met hun hand klaar om meer financiële

middelen te krijgen om hun uitgehold systeem te behouden. Hopelijk hebben de "grote (?) Vlaamse politici" dan de moed om "NON" te zeggen en buigen zij niet het hoofd zoals bij de tabakswet, de financiering van het franstalig onderwijs, de wapenverkoop enz....

LENNIK2000 van zijn kant blijft daarom de actie van de burgemeesters steunen.

Erik O
OCMW-raadslid

Op zoek naar de openingsuren van het gemeentehuis, het containerpark, de OCMW-diensten, de bibliotheek?

Actuele werken in Lennik? Een kalender met Lennikse activiteiten?
Ken je de bevoegdheden van de burgemeester en schepenen van Lennik?
Waar bereik je de brandweer of de huisarts van wacht?
Luchtfoto's van Lennik? Een overzicht van de gemeentelijke zalen?
E-mailadressen van de gemeentediensten of gemeentepolitici?
De grootste verzameling van Lennikse links op het internet?
Vorige uitgaven van het blaadje van LENNIK 2000?

ALLE INFO OP ONZE WEBSITE : www.lennik2000.be

In de Hoek van L.E.N.N.I.K. 2000

KINDEREN VAN LENNIK - DIT BLIJFT JULLIE HOEKJE !

Ik moet nog even een late voorjaarslezing geven in een eerste leerjaar in het Antwerpse.

Voorjaarslezingen stoppen meestal einde maart, begin april.

Deze niet dus. Het is al meimaand!

De school ligt vlakbij een andere school waar ik zes weken geleden reeds te gast was.

Jammer van de kilometers.

Ik rijd weer door dezelfde straten en toch heb ik het gevoel dat ik een andere weg volg.

Zes weken terug leek alles nog fris en luchtig.. Ik herinner me een bepaalde laan, zo ongelooflijk mooi. Overal bloesems en lentezetot. Daar kwam een speelse wind, die deed het rozig sneeuwen. De bloesems fladderden vluchtig over mijn wagen en toen ik wat sneller reed, rolden ze gelijk regen-druppels langs de voorruit omhoog.

Woesj... en weg waren ze.

In diezelfde laan overvalt me nu een gevoel van zwaarte.

De tuinen schermen de huizen weer af van de buitenwereld. Bomen en struiken staan niet meer alleen. De zware takken, in innige omhelzing verstrengeld, beschermen nieuw leven.

Niks meer luchtig en vluchtig. De natuur heeft z'n rechtmatige plaats weer ingenomen.

Ik loop over de speelplaats en ga op zoek naar het leraarslokaal.

Een speelplaats met bomen. Wauw...

De klas is knus en overvol, zoals de meeste klasjes.

De oogjes blinken nog afwachtend nieuwsgierig.

We spelen een rollenspel zodat ze zich beter kunnen inleven.

Ik pik er een meisje uit. Eentje, waarvan ik intussen al weet dat ze een klein zusje heeft.

Het is zo'n kind dat je zo meteen mee naar huis zou willen nemen.

Zo'n kind dat iedereen gelukkig maakt gewoon omdat het er is.

'Hoe heet jij?' vraag ik.

'Lente,' antwoordt ze me.

Ziet ze mijn verbazing? Ze lacht haar schitterende konijntandjes bloot.

'Zit hier ook een zomer, herfst of winter in de klas?' probeer ik.

De klas ligt in een deuk! Zesjarigen kunnen dat nog zo heerlijk.

Lente maakt huppelsprongetjes, zomaar vooraan in de klas.

Ze wil iets zeggen!

'Ik ben geboren in de winter maar mijn papa en mijn mama vonden dat ik op de lente leek.'

'Ja, ze hebben gelijk,' beaam ik.

Ze ratelt meteen verder: 'Ik lijk op het begin van de lente, als die nog fris is.'

Ik zie meteen de laan met bloesems weer voor me.

'Hoe heet je zusje?' vraag ik nieuwsgierig.

De juf maakt vreemde gebaren. Haar ogen gaan wijd open en haar neus gaat de lucht in.

Ik zie wel wat er komt. De vraag is immers reeds gesteld en Lente heeft plots iets uitdagends.

'Roosje,' zegt ze duidelijk.

'En weet je waarom?' Haar stemmetje gaat de hoogte in. Ik weet het niet.

Het klinkt wel zomers.

'Omdat rozen zoveel pijn kunnen doen,' zegt ze.

Ik kan alleen maar knikken.

Een jongetje op de tweede rij vindt dat het allemaal lang genoeg heeft geduurd..

'Haar zus is gehandicapt.' Het woord komt er zonder aarzelen uit.

Dat had ik wel begrepen, ja.

Twee uur later wandel ik naar de wagen die onder een boom geparkeerd staat.

Als ik instap hoor ik hem. Merel! Ook een mooie naam.

Ik weet dat dit een paar dagen door m'n hoofd gaat spoken.

Ik zing luidkeels met de radio mee:

'Ach Margrietje, de rozen zullen bloeien...'

Reacties naar:
Anne Wyckmans

02/532 05 12
annewyckmans@hotmail.com

